

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. Свиленград, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.а
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200294 по описа за 2023
година
, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН.

Внесена е административнонаказателна преписка (АНП) от
Директора на Регионална дирекция по горите (РДГ) - Кърджали по издаден
Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия КОО №
097165 от 13.01.2023 година по компетентност за налагане на Безвъзмезден
труд в полза на обществото на О. М. И. с ЕГН ***** от град
*****, на основание чл. 266, ал. 3 от Закона за
горите (ЗГ).

Административнонаказващият орган (АНО) – Директорът на РДГ -
Кърджали, редовно призован, не се явява.

Нарушителят О. М. И., редовно призован, не се явява.

По делото са събрани писмени доказателства.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност
събраните по делото писмени доказателства, установи следното от
фактическа страна:*

О. М. И. е роден на 03.02.1997 година в град Свиленград, област
Хасково, с ЕГН *****. Български гражданин е. Живее в град

*****. Не е женен. Не е осъждан – реабилитиран е. Не работи по трудово правоотношение.

От анализа на събраните по делото доказателства е видно, че на 13.01.2023 година около 15.40 часа, Ч.Р.С., който работи на длъжност „Главен специалист - Горски инспектор при РДГ – Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” съвместно с колегата си З.М.С. констатира, че нарушителят И. съхранява в двора си на посочения по-горе адрес дърва за огрев - бряст, немаркирани с контролна горска марка, общинска или производствена такава. Дървата са измерени в присъствието на нарушителя от горските служители с метър и е установено количеството им – 1.1 пр.куб.м.

Ч.Р.С. съставя срещу О. М. И. АУАН серия КОО № 097165/13.01.2023 година, а именно за това, че на 13.01.2023 година в двора на дома, където живее - град *****, лицето съхранява дърва за огрев – 1.1 пр.куб.м. бряст, немаркирани с контролна горска марка, общинска или производствена такава. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетеля по Акта - З.М.С.. Подписан е от нарушителя без възражения. С Разписка серия КОО № 018372 от 13.01.2023 година процесните дърва са предадени за отговорно пазене на нарушителя И..

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпва Възражение.

За така констатираното нарушение са съставени Констативен протокол серия КОО № 127813 от дата 13.01.2023 година, който е подписан от горските служители и от нарушителя и Констативен протокол серия КОО № 127824 от дата 31.01.2023 година, който е подписан от горските служители.

След получаване на посочения АУАН, ведно с преписката, Директорът на РДГ - Кърджали установява, че извършеното от О. М. И. нарушение е повторно - извършено в едногодишния срок от влизане в сила на Наказателно постановление (НП) № 2401/01.07.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 16.08.2022 година, с което на О. М. И. за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 150 лв. Предвид на това, че О. М. И. е наказан за друго такова нарушение по чл. 266, ал. 1 от ЗГ и въз основа на АУАН, АНО изпраща преписката в Районен съд - Свиленград, който да се произнесе по наказанието на нарушителя за нарушението по чл. 266, ал. 3 от ЗГ.

Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗГ, се доказва предвид факта, че Ч.Р.С. заема длъжността „Главен специалист - Горски инспектор в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите”, притежава средно – специално образование: Горско и ловно стопанство, квалификация Техник - лесовъд (видно от Диплома за средно образование серия Н-02 № 0003145), т.е. Стоилов се явява оправомощено лице, съгласно разпоредбата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ,

действало при изпълнение на служебните си задължения.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в Административнонаказателната преписка (АНП), приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Кредитираха се и всички други писмени доказателства, налични по делото.

Изложената по горе фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административнонаказателното производство, установи, че Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна - Директорът на РДГ - Кърджали. АНО е сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество Искането на АНО, Съдът намира за основателно по следните съображения:

Процесният АУАН е издаден в съответствие на процесуалните правила: деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя е квалифицирано по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ.

Фактът, че при посочване на нарушената правна норма, актосъставителят не е посочил конкретната хипотеза, не води до различни правни изводи, защото в АУАН се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани от актосъставителя като нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Действително в АУАН е посочен служебния адрес на свидетеля по Акта, а не личния, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и служебния му адрес, както и датата му на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност. От друга страна констатираното не представлява съществено

процесуално нарушение, тъй като за да се окачестви едно процесуално нарушение като съществено е от значение дали при допускането му по някакъв начин се ограничават или пречат правата на някоя от страните в процеса и конкретно в случая тези на нарушителя, което в случая не е налице.

Действително в АУАН не е посочено в какъв срок може да се подаде възражение, но с оглед изложеното по-горе, касаещо съществено процесуално нарушение и тъй като ако беше депозирано такова от страна на нарушителя АНО, респ. Съдът щеше да го разгледа, настоящият състав не счита, че това е нарушение, водещо на самостоятелно основание до отмяна на обжалвания акт.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Нарушенията по този закон се установяват с Актове, съставени от служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 13.01.2023 година актосъставителят Ч.Р.С. е заемал длъжността „Главен специалист - Горски надзирател в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” и притежава лесовъдско образование. Деянието е извършено в зоната на отговорност на РДГ – Кърджали, тъй като тя осъществява контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности, касаещи горските територии, т.е. тя е компетентна, на територията на Кърджалийска и Хасковска област в следните общини: Ардино, Кърджали, Черноочене, Момчилград, Джебел, Кирково, Крумовград, Ивайловград, Свиленград, Любимец, Харманли, Маджарово, Симеоновград, Хасково, Димитровград, Минерални бани, Стамболово и Тополовград.

При издаването на Акта е спазен предвиденият от разпоредбата на ал. 1, изречение второ на чл. 34 от ЗАНН срок.

Съгласно нормата на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, която не е маркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава. Съдът намира, че действително нарушителят И. на 13.01.2023 година е съхранявал дървесина, немаркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава. Изпълнителното деяние на соченото нарушение е осъществено чрез съхраняване. Извършеното от О. М. И. съставлява нарушение на чл. 213, ал. 1,

т. 1 от ЗГ, който изисква всяко действие, включително съхраняването на дървесина, да бъде при условие, че същата е маркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава. Очевидно е, че в случая съхраняваната от И. дървесина не отговоря на законните изисквания.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи описаното в Акта административно нарушение. Безспорно е установено от събраните по делото писмени доказателства, че на 13.01.2023 година в двора на дома си, находящ се в град Свиленград, на улица „Спартак” № 16, попадащ на територията на град Свиленград, област Хасково, нарушителят е съхранявал дърва за огрев – бряст 1.1 пр.куб.м., немаркирани с контролна горска марка, общинска или производствена такава. Кубатурата на дървата е измерена чрез използването на рулетка. Не се твърди и не се установява от доказателствата по делото за надлежно маркиране на процесното количество. Ето защо Съдът намира, че са налице обективните признаци от състава на нарушението по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, в което нарушителят е обвинен.

Процесното нарушение е описано/удостоверено в Констативния протокол, който е приложен към АНП, т.е. той се явява част от административнонаказателното производство и нарушителят има възможност да се запознае с него. Същото се отнася и за Констативния протокол допълнително представен от АНО и приложен в кориците на делото, а този Протокол е подписан и от нарушителя.

Нарушението на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ е формално и може да се извърши само при пряк умисъл. В конкретния случай Съдът намира, че нарушението от страна на О. И. е осъществено и от субективна страна при форма на вината пряк умисъл, за което се прави извод от неговото конкретно обективизирано поведение. Ноторно известно е изискването, че дървесината следва да бъде маркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава. О. И. е имал обективна представа, че съхранява дървесина, немаркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава. Ето защо Съдът намира, че деецът е съзнавал, че съхранява дървесина, която не е маркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава и че с това нарушава чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, но е извършил процесното деяние именно с тази цел.

Законодателят с промените в ЗАНН през 2021 година е указал какво е „повторност” на нарушенията като съгласно § 1, ал. 2 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗАНН, предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен

търговец или юридическо лице към Държавата или Община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Законодателят е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал. 1, т. 6 от ДР на ЗАНН, „нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община от същия вид” е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав.

От материалите по делото е видно, че нарушителят е бил наказан за извършено от него нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ с НП № 2401/01.07.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 16.08.2022 година, т.е. в едногодишен срок от влизането в сила на горесцитираното НП, като нарушителят отново е извършил същото административно нарушение в едногодишния срок от влязлото в сила НП, а именно на 13.01.2023 година. Следователно извършеното от нарушителя изцяло припокрива нормата на „повторност” на нарушението.

От изложеното става ясно, че нарушителят е извършил нарушенията си в условията на „повторност”, поради което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ, съгласно която, когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е Глоба от 500 лв. до 3 000 лв. или Безвъзмезден труд в полза на обществото, в редакцията на нормата към датата на деянието, която е по-благоприятна в сравнение с действащата към момента.

Настоящия Съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, паричната равностойност на дървесината (60.50 лв.), кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя, който се явява нарушител на ЗГ, липсата на данни за постоянни трудови доходи на нарушителя и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл. 12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, следва да приеме Искането на АНО за налагане на административно наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото” за основателно.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗАНН, за административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото”, което да се налага

самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1.”. И тъй като, съобразно нормата на чл. 16а от ЗАНН, „Безвъзмездният труд” е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от 2 последователни години, предвид разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗАНН.

В конкретния случай Съдът счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършеното от О. М. И. нарушение, т.е. в размер на 40 часа годишно, съобразявайки се с разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН и тежестта на нарушението, размера на минималната работна заплата към датата на деянието – 710 лв. съгласно ПМС № 37/01.04.2022 година и финансовото състояние на нарушителя.

В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото.

Поради изложеното, Съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно: Безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година за извършеното нарушение. На основание чл. 205, ал. 1 от ЗИНЗС наказанието „Безвъзмезден труд в полза на обществото” следва да се изпълни по настоящия адрес на нарушителя.

За пълнота е необходимо да се отбележи, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28, вр. § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г година по т.д. № 1/2007 година на ОСНК на ВКС, докладчик Съдията Блага И.а преценката на АНО за „маловажност” на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визириания нормативен регламент винаги е фактическо и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т. н. Съгласно разпоредбата на § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, „маловажен случай” е този, при който „извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства,

представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид”. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно: „други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид, доколкото и същото се явява повторно извършено в едногодишен срок от наказване на И. за идентично административно нарушение.

В това производство Съдът е задължен на основание чл. 58в, ал. 2 от ЗАНН да се произнесе и за отнемането в полза на Държавата на вещите и предметите по чл. 20 и чл. 21 от ЗАНН.

Съгласно чл. 21 от ЗАНН, вр.чл. 273, ал. 1 от ЗГ, придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението се отнемат в полза на Държавата независимо от тяхното количество и стойност.

Видно от цитираните АУАН серия КОО № 097165 от 13.01.2023 година и Разписка серия КОО № 018372 от 13.01.2023 година, са задържани и предадени за отговорно пазене на И., 1.1 пр.куб.м дърва за огрев - бряст. Предвид нормата на чл. 21 от ЗАНН, вр.чл. 273, ал. 1 от ЗГ Съдът прие, че следва да отнеме в полза на Държавата вещите – дървата за огрев, придобити от нарушителя в резултат на нарушението.

По разноските:

Такива не се претендират.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 58в, ал. 1, т. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

НАЛАГА, на основание чл. 266, ал. 3 от ЗГ, административно наказание „БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО ” в размер на **40 (четиридесет) часа** за срок от **1 (една) година** на О. М. И. с ЕГН ***** от град *****, за извършеното нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ при условията на повторност, за което е бил издаден АУАН серия КОО № 097165/13.01.2023 година.

На основание чл. 205, ал. 1 от ЗИНЗС, ПОСТАНОВЯВА наказанието „БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО ” да се изпълни по настоящия адрес на нарушителя О. М. И.: град *****.

ОТНЕМА в полза на Държавата, на основание чл. 273, ал. 1 от ЗГ, вр.чл. 21 от ЗАНН, придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението, а именно: 1.1 пр.куб.м дърва за огрев от дървесен вид „бряст“, иззети с АУАН серия КОО № 097165 от 13.01.2023 година и предоставени с Разписка за отговорно пазене серия КОО № 018372 от 13.01.2023 година на нарушителя О. М. И..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

След влизане на Решението в сила, да се изпрати препис на РДГ - Кърджали и на Пробационна служба - Хасково, с указания след изпълнение на наказанието, да се изпрати на Съда препис от Доклада по чл. 81г, ал. 2 от ЗАНН.

След влизане в сила на Съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____